

допусти собраніе-то на вселенски соборъ; предводители-тъ же български положиха различни подвиги за да не бѣде това спасително средство, произнесоха даже и хула на клевета за странопріемство противъ верховно-то и непогрѣшимо-то това судилище на соборна-та православна Христова Церква.

Въ такова положеніе като са намѣрваха работи-тъ, и понеже свикваніе-то на вселенски соборъ са унищожи, а приспособеніето на царскій-атъ ферманъ ежедневно са настрашаваше, всесвятѣйшій-атъ нашъ предшественникъ като си даде оставка-та отдалечиса отъ престолъ-тъ, и са призовахме мы въ също-то времѣ, когато български-тъ представители бѣха поднесли на Высока-та Порта *народный-атъ уставъ* така нареченныя отъ нихъ и размышляваха за избраніе на Ексархъ.

Като възпріехме мы управленіе-то на наши-тъ церковни дѣла, колкото и да са казуваше отъ български-тъ предводители че вопросъ-тъ бѣше рѣшенъ, които нипочто не склоняваха да приближатъ кога са призоваваха, но напротивъ казуваха: *че времѣ-то мина за споразуменіе, и такво едно непосредственно спогожденіе е възнъ отъ цѣль-та* (Кодиксъ, актъ отъ 1868 стран. 185) колкото слѣдователно и да намѣрихме растояніе-то пресуцѣло найпаче слѣдъ изданіе-то на фермана, но по наша-та пастырская длѣжность са постаряхме съ всяки начинъ и съ всяка законна жертва да са сполучи спогожденіе-то по предѣли-тъ на священни-тъ правила, и всѣко попеченіе показахме колкото допрощаваше христіанско-то терпение и любовь-та, които са наложавать отъ матерна-та свята длѣжность на Церква-та, за да въздржимъ православный-атъ тойзи народъ въ предѣли-тъ на отеческо-то му благочестіе. Най-паче же длѣжни бѣхмѣ да слѣдуваме този примирителенъ пѣтъ, отъ една страна за да нематъ нѣкое сумнѣніе че Велика-та Церква

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА-ТЪ ПЛОВ